

Formanden: Nej, det vilde jeg absolut ikke.

Vanggaard: Men naar det ærede Medlem Hr. Rager nævnte, at vi ikke skal tale om det nu, mener jeg dog, det er rigtigt at gøre denne ene Bemærkning, at jeg ogsaa har sagt, at et passivt Luftværn, altsaa en civil Beskyttelse, uden et aktivt Luftværn er en Inkonsekvens, og den maa man have rettet.

Ole Bjørn Kraft: Det er ikke saa hyppigt, at jeg har Lejlighed til at takke det ærede Medlem Hr. Rager for Udtalelser, som han fremsætter under Diskussioner om Emner af denne Karakter. Men jeg føler virkelig Trang til at takke det ærede Medlem for de Udtalelser, han fremsatte om Dansk Luftværnsforening og dens Arbejde og Virksomhed. Jeg tror, det var paakrævet, at der fra det radikale Partis Side lød netop de Ord, som det ærede Medlem sagde, og da det ikke er alt for almindeligt, at noget saadant sker hverken fra det ene eller det andet Partis Side, vil jeg gerne udtrykke, at jeg er taknemmelig for, at det ærede Medlem har taget saa haandfast paa det Spørgsmaal, som her er Tale om.

Spørgsmaalet, om der er sket nok her i Landet, om det er gaaet hurtigere eller langsommere, er af mindre Betydning i det Øjeblik, vi alle er enige om, at nu skal det gaa hurtigt, nu er Forberedelsernes Tid forbi og Handlingens inde. Men jeg vil dog gerne kort sige dette, at naar jeg har nævnt Norge og Sverige, har jeg bl. a. villet fremhæve, at man der allerede er naaet til Løsningen af et Bevillingsspørgsmaal. Den højtærede Indenrigsminister nævnte, at det for Norges Vedkommende kun drejede sig om 2,4 Mill. Kr. for en 3-aarig Periode. Jeg tror dog, Situationen ligger saaledes, at de Beslutninger, som i de allersidste Dage er truffet af det norske Storting, vil omfatte en meget betydelig Ekstrabevilling ogsaa til den civile Luftbeskyttelse. Men ogsaa for Sveriges Vedkommende foreligger der meget store Bevillingsbeløb. Først blev der, vistnok i Marts 1937, bevilget ca. 7,5 Mill. Kr., og senere er der yderligere blevet bevilget flere andre Millioner Kroner. Dernæst har man faaet hele Organisationen lagt i en fast og bestemt Ramme, har skabt en Luftbeskyttelsesinspektion for hele Riget og, hvad der er vigtigt, man har afholdt en lang Række Øvelser, Luftværns-Mørkelægningsøvelser, rundt om i hele Sverige, hvad naturligvis

har været af overordentlig Betydning for det Personel, der skal arbejde med denne Sag.

Her i Landet har vi kun haft en forberedende teknisk Prøve paa Christianshavn. Vi har ingen Bevilling til Raadighed. Det, som er sket, er væsentligt sket gennem de af Dansk Luftværnsforening indsamlede private Midler. Derfor synes jeg, det var berettiget at føre dette Synspunkt frem. Men jeg vil i øvrigt gerne takke Ministeren for det Tilsagn, han fra denne Talerstol har givet, om, at denne Rigsdag ikke vil blive sendt hjem, før der fra Ministeren foreligger Forslag om en Bevilling, saaledes at der derigennem ogsaa bliver skabt Sikkerhed for, at de Ting, som nu skal sættes i Værk, ogsaa kan blive sat i Værk. Jeg anser det for meget betydningsfuldt, og hvis Ministeren i Udvalget i øvrigt vil give nærmere Oplysning om, hvordan Arbejdet skal skride fremad, og man derigennem kan faa Indtryk af, at der har fundet Forberedelser Sted, som vi ikke er bekendt med, men som nu vil vise sig i praktisk Handling, vil ingen være mere tilfreds dermed end det Parti, jeg tilhører, og jeg selv.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard fremsatte en Bemærkning om, at jeg havde været venligere i Tonen over for Ministeriet. Jeg tror nu ikke, der er større Forskel i Tonen. Vi er alle enige om, at nu skal der ske noget, og at det, det drejer sig om her, er en rent saglig Drøftelse af et Spørgsmaal, som paakalder, at vi ikke sætter Sindene op mod hinanden, men i høj Grad paakalder Evnen til og Muligheden for at samvirke. Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem skal beskæftige sig med Tonen, men med det saglige Indhold, som det drejer sig om.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg gerne sige, at der er en Forskel — maaske er det en Temperamentsforskel — mellem hans Synspunkter og mine. Det ærede Medlem er meget ivrig for at faa gjort Befolkningen klart, at nogen absolut Sikkerhed kan ikke tilvejebringes gennem de Foranstaltninger, som bliver truffet, hverken naar det drejer sig om det passive Luftværn, vi her beskæftiger os med, eller naar det drejer sig om aktive Foranstaltninger. Han er meget ivrig for at tale om, at de Beskyttelsesrum, vi anlægger, kun i enkelte Situationer kan yde den fulde Beskyttelse, men at der kan komme til at foreligge Situationer, hvor de ikke yder den Beskyttelse, som man kunde ønske. Jeg er ikke uenig med det ærede Medlem heri, men mit Udgangspunkt har været lidt for-